

Brigitte Nizet van Armenonville

Een café met een aparte ziel

Brigitte Nizet en Wilfried Barbé baten al 13 jaar café Armenonville uit in het Maria-Hendrikapark, beter gekend al 't Bosje. Armenonville is een gezellig volkscafé waar enkele clubs hun onderdak hebben en waar ook tal van stamgasten hun gading vinden. De winters en de zomers kennen er veel verschil. Zodra de zon zich laat zien, strijken de klanten neer op het ruime terras, een oase van rust, midden in de gezonde natuur. Brigitte en Wilfried weten er alles van.

Brigitte en Wilfried samen achter de toog in 1990. (Foto FRO)

— Hoe is het allemaal begonnen ?

— Brigitte : „Ik werd 35 jaar geleden geboren in het verre Malmedy. Op tweejarige leeftijd kwam ik met mijn ouders in Adinkerke wonen. Daar ben ik opgegroeid en later zijn we naar Middelkerke verhuisd. Daar heb ik naaischool gevolgd. Toen ik 21 werd, ben ik getrouwd met Wilfried en we zijn onmiddellijk hier gestart in café Armenonville. De vroegere uitbater, Marc Brauns, zag het niet meer zitten. Wilfried kwam van het leger, zocht werk en als schutters kenden wij de zaak. De Balboogschuttersgilde Sint-Joris zocht nieuwe geranten voor Armenonville en wij meldden ons als kandidaat. Een risico was het helemaal niet. We moesten er alleen voor zorgen dat de leden van de clubs tevreden bleven en dat de deur open stond voor iedereen.”

— Welke clubs zijn hier actief ?

— Brigitte : „We hebben hier de Koninklijke Balboogschuttersgilde met een 30-tal werkende leden. Ze komen twee keer per week schieten. In de winter schieten ze binnen, in de zomer schieten ze buiten. Een balboog is een kruisboog met een volle loop en met loden ballen. Er wordt geschoten op zondag- en maandagavond, telkens vanaf 18 u. In augustus hebben we de nationale schietdag van de balboogschutters. Dat is wel een topdag, samen met de dag van cyclocross. De bloeiende Karpervissers telt dan weer meer dan 70 leden. En ook de leden van de Harmonie van het Spoor en onze Spaarkasvrienden, een 50-tal, voelen zich hier altijd thuis. De kaartclub, die om de 14 dagen op vrijdagavond actief is, heeft voor rami-bridge gekozen. We organiseren zelf ook speciale feestjes waarbij dan alle leden van de verschillende clubs en de vaste klanten betrokken worden. Momenteel zijn we bezig met het opknappen van de zaal zodat ze voor van alles zal kunnen gebruikt worden. Op dinsdag zijn we gesloten en dan zou Wilfried wel eens gaan vissen. Ik hou meer van fietsen.”

— Hoe ziet een dag eruit ?

— Brigitte : „Vermits we van bij het begin boven de zaak wonen, is het gemakkelijk voor ons. We staan op om 8 u. Het café gaat open om 10 u. Voordien zorgen we er samen voor dat alles in orde is. De tafels moeten netjes zijn en het toilet proper. Zodra we de deur opendoen, mogen we onze eerste klant verwachten en dat is al 14 jaar lang, bijna elke dag, Maurice Mestach. Maurice is 96 jaar en hij komt hier al van het jaar 1930. In de loop van de voormiddag komen vooral vaste klanten, een gemengd publiek. De meesten wonen in Oostende. Over de middag zijn er kleine snacks verkrijgbaar. Onze boerestuten met hesp zijn populair. Soms komen er mensen hier hun boterhammen opeten. Dat is wel iets verminderd sedert men paaltjes gezet heeft en de auto's geen doorgang meer hebben op de ring van 't Bosje. Gedurende werken aan de Conterdamkaai is de doorgang weer vrij en dat is dan weer positief.

's Namiddags kan het hier behoorlijk vol lopen. Er zijn 70 zitplaatsen. Als het mooi weer is, blijven ze op het terras zitten waar 30 tafels staan. In de zomer steekt een jobstudent een handje toe. Na de werkuren hebben we weer andere klanten en het gebeurt niet zelden dat die blijven plakken tot 22 u. zelfs 23 u. In de weekends kan het soms eens later worden. Op zondag, als er voetbal is, dan komen tijdens de rust enkele voetbalsupporters naar Armenonville. Als straks het voetbalterrein moet verdwijnen, zal er wel iets anders in de plaats komen.”

— Welk soort cafébazin ben je ?

— Brigitte : „Hier zijn nooit problemen. We proberen met iedereen goed overeen te komen, zijn altijd vriendelijk en proberen onze klanten 100 % te verzorgen. Dit is een volkscafé en al onze klanten zijn onze vrienden. Wilfried heeft een tapcursus gevolgd en zelfs met succes deelgenomen aan het Vlaams en Belgisch kampioenschap. Zijn diploma hangt hier uit in de zaak. We hebben zeven soorten bier van 't vat. Daarvoor komen de mensen naar Armenonville.

Aan de toog wordt over van alles verteld. Ik ben van nature geen grote babbelaar. Horen, zien en zwijgen, daar houd ik me aan. Het is in elk geval een zeer gevarieerde job, waarvan we beiden ontzettend houden. We zijn nog jong, hebben geen kinderen en kunnen ons dus volledig toespitsen op de zaak. Hopelijk kunnen we hier nog lang blijven. Wilfried is timmerman van beroep en hij heeft beetje voor beetje het interieur van de zaak veranderd en verbeterd. Hij maakt ook werk van de zaal en als die klaar is, krijgen we er nog een troef bij. We draaien muziek voor jong en oud, allemaal bandjes die door Wilfried zijn opgenomen. Hij is een grote muzikfan. Muziek verzacht de zeden, maar hier moet daar niet zo op gelet worden. Armenonville is een café met een aparte ziel en daar moet je gewoon komen van genieten !”

(Fons Roets)

Brigitte Nizet tapt nog elke dag met evenveel liefde de pintjes voor haar klanten. (Foto FRO)